

Dosarul nr. 1r-403/25
Fălești
/1-25014713-03-1r-12052025/
Blinov

Judecătoria Bălți sediul
Judecător: Anatolii

DECIZIE
În numele Legii

17 iunie 2025
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului
Judecători

Ion Talpa
Ecaterina Arseni și Oxana Mironov

Judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **avocatului Inga Mifsud Wismayer în interesele inculpatului Petriuc Riceard**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 02.04.2025, prin care:

Petriuc Riceard, născut la *****, IDNP *****, în ***** și domiciliat în *****, necăsătorit, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, fără grad de dezabilitate, reținut sau arestat în prezenta cauză nu a fost, cetățean al Republicii Moldova, posedă limba de stat, anterior judecat prin:

- sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 09 octombrie 2023, în temeiul art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;
- sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 decembrie 2024, în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în

penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 400 unități convenționale, pedepse care potrivit art. 87 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executate de sine stătător.

A fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.190 alin. (1) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:

Instanța de fond: 05.02.2025 – 02.04.2025;

Instanța de recurs: 12.05.2025-17.06.2025.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că inculpatul Petriuc Riceard, la 29 octombrie 2024, aproximativ în jurul orei 20.00, aflându-se pe teritoriul stației PECO de la intrare în or. Fălești din direcția s. Călugăr r-ul Fălești, întâlnindu-se cu Bîlea Ion Ion, care la acel moment deținea asupra sa un telefon mobil de model „Samsung Galaxy Note – 10”, intenționat, urmărind scopul de profit, de sustragere a bunurilor altei persoane, inițial în vederea obținerii încrederii din partea victimei Bîlea Ion, s-a prezentat acestuia ca o persoană de bună credință, care îl va ajuta și îl va ghida să ajungă la oprirea mijloacelor de transport public, de unde Bîlea Ion va putea urca în rutieră și se va putea deplasa în mun. Chișinău, după care abuzând de încrederea obținută din partea lui Bîlea Ion, inducând pe ultimul în eroare, precum că are nevoie, pentru puțin timp să se folosească de telefonul mobil de model „Samsung Galaxy Note – 10”, proprietate a lui Bîlea Ion, urmând scopul sustragerii acestui bun de până la intrarea în posesia temporară a lui, l-a determinat pe Bîlea Ion, prin intermediul acestei erori, de a-i transmite telefonul mobil de model „Samsung Galaxy Note – 10”, după care intrând în posesia ilegală a acestui bun, profitând de faptul că Bîlea Ion nu este locuitor al orașului Fălești și nu cunoaște această localitate, la un moment de neatenție a acestuia s-a despărțit de Bîlea Ion și a părăsit locul faptei, astfel însușind ilegal de la victimă telefonul mobil de model „Samsung Galaxy Note – 10” la prețul de 4000 lei MD, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material în mărimea indicată.

Acțiunile lui Petriuc Riceard au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 190 alin. (1) Cod penal, adică pentru „sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare (escrocherie)”.

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 02.04.2025, a fost recunoscut vinovat Petriuc Riceard de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 190 alin. (1) din Codul penal, și condamnat și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării de către Petriuc Riceard a pedepsei închisorii stabilită prin prezenta sentință urmează a fi calculat începând cu data de 02 aprilie 2025.

S-a aplicat în privința lui Petriuc Riceard, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – arestarea preventivă, începând cu data de 02 aprilie 2025, urmând a fi reținut și plasat în arest preventiv imediat după pronunțarea prezentei sentințe. Măsura preventivă va înceta de drept la data devenirii sentinței definitive.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Inga Mifsud Wismayer în numele inculpatului Petriuc Riceard a declarat recurs în termen, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 02.04.2025 în latura pedepsei stabilite inculpatului Petriuc Riceard, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Petriuc Riceard să îi fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de amendă.

Menționează că pedeapsa stabilită cu închisoare pe un termen de 1 an către Judecătoria Bălți sediul Fălești, urmează a fi examinată din perspectiva prevederilor art.469 CPP al RM și anume privind eliberarea lui Riceard Petriuc de la executarea pedepsei penale a persoanelor bolnave (art.95 din Codul Penal) dat fiind faptul că în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond s-a constatat că, Riceard Petriuc a fost diagnosticat cu cancer, ce împiedică executarea pedepsei sub formă de închisoare, astfel poate fi liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată.

La fel indică faptul că la stabilirea pedepsei urmează a se lua în considerație căința sinceră, colaborarea activă cu organele de anchetă și instanța de fond precum și examinarea cauzei penale în procedură simplificată pe baza probelor administrate de către acuzator.

În concluzie solicită admiterea recursului cu casarea parțială a sentinței nr. 1-21/2025 adoptată la data de 02 aprilie 2025, Judecătoria Bălți sediul Fălești, Judecător Anatoliei Blinov, în partea ce ține de individualizarea pedepsei cu aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate sub formă de amendă.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** „ *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces*”.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta,

cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces careva referințe nu au parvenit.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederilor art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de fond în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Petriuc Riceard.

Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Petriuc Riceard just încadrându-se în dispoziția art. 190 alin.(1) Cod penal - conform indicilor calificativi ai infracțiunii de escrocherie– „*Sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare* ”.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Petriuc Riceard până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, or prezenta cauză fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364/1 CPP.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia contestă sentința în partea stabilirii și individualizării pedepsei, care consideră a fi una prea aspră, solicitând aplicarea prevederilor art. 95 alin. (2) Cod penal reieșind din personalitatea inculpatului (care are o stare a sănătății precară), precum și circumstanțele cauzei.

În ce privește criticele aduse, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și le va respinge, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art.95 alin.(2) CP, care stipulează că „(2) Persoana care, până la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-a îmbolnăvit de o boală gravă, alta decât cea specificată la alin.(1), ce împiedică executarea pedepsei, poate fi liberată de executarea pedepsei de către instanța de judecată”.

La prima categorie a persoanelor nominalizate, cărora le este aplicabilă norma citată, se atribuie persoanele în privința cărora instanța de judecată, examinând dosarul penal, în temeiul alin.(4) pct.2) art.389 CP, adoptă o sentință de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul în care până la pronunțarea sentinței acestea s-au îmbolnăvit de o boală gravă, alta decât cea specificată la alin.(1) art.95 CP, ce împiedică executarea pedepsei. În acest caz, liberarea de la executarea pedepsei penale se aplică în timpul adoptării și pronunțării sentinței de condamnare.

Raportând condițiile speței la cele menționate supra, Colegiul specifică, că la moment nu sunt relevante prevederile legale precitate de apărare, așa cum la caz deja a fost adoptată o sentință de condamnare, ele urmând a fi invocate ulterior prin prisma prevederilor art.469-471 CPP și nu pot fi obiect de cercetare în procedura judecării recursului care, la caz, se rezumă la verificarea în principiu a îndeplinirii cerințelor dispozițiilor art.364¹ alin.(1) și (4) CPP.

În respingerea argumentelor din recursul declarat, Colegiul penal va face trimitere la prevederile art. 271 alin. 1-2 Cod de Executare, liberarea de la executarea pedepsei din cauza bolii, în baza art. 95 din Codul penal, se dispune de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția sau organul care asigură executarea pedepsei. Demersul instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, împreună cu raportul medical și dosarul personal al condamnatului, se depun în termen de 5 zile de la data constatării bolii.

În conformitate cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 3) Cod Procedură Penală al RM la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume - liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art. 95 Cod Penal), iar conform dispoziției art. 471 alin. (5) Cod Procedură Penală, chestiunea prevăzută în art. 469 alin. (1) pct. 3) se soluționează în baza raportului expertizei judiciare (psihiatrice legale sau medico-legale) numită de către instanța de judecată, cu participarea obligatorie a expertului judiciar.

Totodată, prin ordinul Ministrului Justiției nr. 331 din 06.09.2006 a fost aprobat Regulamentul cu privire la modul de prezentare a condamnaților grav bolnave pentru liberarea de la executarea pedepsei.

Astfel, pct. 13-14 ale Regulamentului vizat supra, stipulează, că în cazul în care medicul curator din cadrul penitenciarului, apreciază starea somatică a condamnatului drept gravă, solicită examinarea acestuia de către Comisia Medico-Consultativă a spitalului penitenciar, iar aceasta decide, la caz, prezentarea pacientului la Comisia Medicală Specială a ANP, care întocmește raportul corespunzător, după care administrația penitenciarului expediază demersul instanței de judecată.

Or, la materialele prezentei cauze nu a fost prezentat un Raport al Comisiei Medicale Speciale DIP despre examinarea stării sănătății inculpatului și dacă aceasta permite executarea unei pedepse privative de libertate.

De asemenea, Colegiul penal reține faptul că la moment Petriuc Riceard nu are statut de condamnat, ceea ce este o condiție pentru a fi supus verificării aplicabilității prevederilor art. 95 Cod penal.

Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 384, art. 385 alin. (1), art. 394 alin. (1) și alin. (2) și art. 389 Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Cu privire la numirea pedepsei penale, Colegiul penal conchide că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Sanțiunea art.190 alin.(1) Cod penal, stabilește la data comiterii infracțiunii și în prezent pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

În conformitate cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detențiunii pe viață, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Drept urmare, instanța de fond corect a reținut faptul că inculpatul Petriuc Riceard, născut la *****, avea la momentul săvârșirii infracțiunii (29 octombrie 2024) vârsta de 19 ani, în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, maximul pedepsei închisorii de până la 3 ani prevăzut de art. 190 alin. (1) Cod penal se reduce cu o treime, ceea ce constituie închisoare pe un termen de până la 2 ani.

În opinia Colegiului penal, instanța de judecată întemeiat a considerat, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea lor de societate, ținând cont de acele circumstanțe și împrejurări reținute în sarcina acestora în procesul stabilirii și individualizării pedepsei penale.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz art.190 alin.(1) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Potrivit art. 75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Colegiul penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța de recurs menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În opinia Colegiului penal, instanța de fond just a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de gravitatea de toate circumstanțele cauzei, gravitatea și esența faptelor comise, or corectarea și resocializarea inculpatului Petriuc Riceard este posibilă doar prin izolarea sa de societate adică cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor articolul 80¹ alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

De asemenea, potrivit revendicării și conform cazierului contravențional în privința lui Petriuc Riceard au fost înregistrate comiterea a mai multor fapte penale și contravenționale, ceea ce corect a fost reținut la individualizarea pedepsei aplicate ultimului de către instanța de fond.

Prin urmare, instanța de recurs acordă deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa potrivit normei prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen 1 (un) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Așadar, Colegiul penal constată că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale acestuia, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, or ca măsură de constrângere, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art. 7 Cod penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social

concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum și faptul că inculpatul a recunoscut faptele săvârșite, cauza fiind examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ CPP, punând în balanță ansamblul acestor considerente, instanța în mod justificativ a apreciat că o pedeapsă orientată în limitele stabilită de Lege este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care Colegiul penal o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Relevant, este și faptul că pedeapsa sub formă de închisoare este aplicabilă la caz, și va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul Penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

În acest context, urmează a fi reținut faptul că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră

generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că, contrar celor invocate de apărător atât în cererea de recurs, pedeapsa stabilită inculpatului de instanța de fond este echitabilă faptei infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că se va atinge scopul de corectare și reeducare a lui Petriuc Riceard.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursul **avocatului Inga Mifsud Wismayer în interesele inculpatului Petriuc Riceard**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 02.04.2025, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:

Judecători: